

IRÓDIA - FÜZETEK

A 6. füzet versanyaga elég gyenge, itt találhatók viszont az eddigi számok legjobb prózája: Horvát György Az igazság útja c. novellája. A nagy meglepetés mégis a kritikai rovat: Krausz Tivadar és Ravasz József bírálatai. A kritika a szlovákiai magyar irodalom egyik fehér foltja; fontosságukra ez mutat rá.

Fisch András: Távlataim záradéka

Talán keserű, elgémberedett lélek
rémlik a jövőmből, s én lélek:
szellemem kulcstalanságba fagyó
képe ez; szétmorzsolódott samottú kohó

Mely berendezte magát a kincse,
és bár berendezkedett, nem bírta
- gyarlóságba töretett teljesség -
a lángra kapó szababság hevületét.

Ez a homeosztatikuss lobogás
meg átsap saját evolúcióján, hogy - minek.
Lángja lobban, s egünkrol pattog a máz,

Míg a magány tömlőjébe fúl a lélegzet,
s a végtelen tükréből visszaüt a hasonmás:
semmi értelme az életnek!

A 7. füzet műfordítási szám fiatal szlovák írók munkáiból. Hiányzik egy bevezető tanulmány a válogatás elé. A prózák rosszak, a versanyag egyenetlen, de Jozef Trol, Jan Petrik és Karol Chmel bizonyosan tehetséges költők. A 8. füzet néprajzi szám, a 9. újra

Karol Chmel: Emlékezés egy augusztusi napra /három lassított fölvételben/

1. Egy bizonyos faluban
a legutolsó ház
benyomott ablaka.
Ennyi elég.
2. Rozsdás árnyékában
leveted izzadt ingedet.
Egy pillanatig
nagyon fontos módra a test.
3. Tétován áttűn
a születendő
gyerekek.

/ford: Hizsnyai Zoltán/

az irodalomé. Ebből Fisch András, Ravasz József és Hizsnyai Zoltán 1-1 verse emelkedik ki /feltűnő azonban a mellettük közölt sok gyenge mű/, és a magyarországi Agócs Sándor dolgozata a Fénix Füzetekről. Az előző számokban feltűnt szerzők /Krausz Tivadar, Talamon Alfonz, Zsemberi Etelka/ nevei mellé újakat kell megjegyeznünk: Hogyát, Ravaszét, Kischét, Hizsnyaiét.